

* نگاه کلی

همان‌طور که انتظار می‌رفت آخرین آزمون جامع سنجش قوی‌تر از آزمون‌های قبل و با پراکندگی نسبتاً مناسب مباحث درسی آماده شده‌است، اما متأسفانه این آزمون هم خالی از اشکال نبوده که در ادامه به آن خواهیم پرداخت.

*** ترجمه، تعریب و مفهوم:** سؤالات خوب و تقریباً هماهنگ با استاندارد کنکور سراسری است و تنها یک اشکال کوچک نه‌چندان مؤثر در حل تست مشاهده می‌شود، البته به نظر من می‌شد با کمی تغییر در گزینه‌ها تا اندازه‌ای سطح دشواری سؤالات را بالا برد که شباهت بیش‌تری با سطح تست‌های ترجمه، تعریب و مفهوم عبارت آزمون‌های سراسری سال‌های اخیر داشته‌باشد.

*** درک مطلب:** نسبت به آزمون‌های قبلی، متن درک مطلب و سؤالات آن در این آزمون قوی‌تر است و به‌خصوص در سؤالات متن، نکته‌های ظریف و تاحدّی پیچیده گنجانده‌شده که نیازمند توجه و دقت داوطلبان در پاسخ‌گویی به سؤالات بوده‌است.

*** تشکیل:** سؤالات خوب و با رعایت نکات دستوری لازم در طرح آن‌ها می‌باشد.

*** تجزیه و ترکیب:** مطابق با کنکور سراسری، دو فعل و یک اسم انتخاب و گزینه‌های مناسبی برای آن‌ها طراحی شده‌است.

*** دستور:** بخش جنجالی این آزمون سؤالات قواعد و دستور آن است که دارای دو تست ابتکاری (یکی ضعیف و دیگری قوی از نظر الگوی طرح سؤال) و یک سؤال با پاسخ نادرست می‌باشد. اما از نظر پراکندگی مباحث دستوری باز هم بهتر از آزمون‌های پیشین است.

* پرسش‌های ابتکاری و نو

شماره پرسش	توضیح
۴۴	سبک سؤال، ابتکاری و نو است اما از نظر محتوا ضعیف می‌باشد چرا که به عنوان یک تست قواعد و دستور، به‌جای تمرکز بر قواعد دستوری صرفاً متکی به معنی کردن و ترجمه می‌باشد. برای افتراق «لا» نافی و ناهیه از یک‌دیگر، می‌توان سؤالات به مراتب بهتری از نظر دستوری طرح کرد تا این که فقط معنی و مفهوم جملات این دو را از هم جدا کند.
۴۶	یک سؤال ابتکاری و نو بوده و به‌خوبی از ظرافت‌های دستوری شامل قواعد اسم اشاره، مشارالیه، موصول و صلّه‌ی آن استفاده کرده‌است.

* پرسش‌های دشوار یا وقت‌گیر

شماره پرسش	توضیح
۴۴	باتوجه به سبک خاصّ این سؤال که قبلاً توضیح داده‌شد، می‌توان این سؤال را به‌خاطر تلاش برای درک مفهوم صورت و گزینه‌های آن به‌عنوان یک پرسش وقت‌گیر به‌شمار آورد.

*** پرسش‌های غیراستاندارد یا نادرست**

شماره پرسش	توضیح
۲۸	پاسخ درست این پرسش، گزینه‌ی ۱ است و سایر گزینه‌ها اشتباهات واضح دارند اما بهتر بود در گزینه‌ی ۱ «ما کان یرجو» که ترکیبی از فعل ماضی منفی «ما کان» و فعل مضارع «یرجو» است، به شکل ماضی استمراری منفی ترجمه می‌شد: امید نمی‌داشت.
۴۴	یک پرسش دستوری ابتکاری ولی غیراستاندارد است.

*** پاسخ‌های نادرست**

شماره پرسش	توضیح
۴۸	این سؤال خود اشکالی ندارد و عملاً به دنبال تشخیص مفعول‌فیه و جدا کردن آن از نقش‌های دیگر است. اما پاسخ آن باتوجه به توضیحات زیر نادرست می‌باشد: مفعول‌فیه اسمی است که بر زمان و یا مکان وقوع فعل دلالت دارد و ظرف نیز اسمی می‌باشد که برای معرفی زمان و مکان به کار می‌رود، پس می‌توان گفت که تمام مفعول‌فیه‌ها به نوعی ظرف هم می‌باشند و در نتیجه، مفعول‌فیه (ظرف)، درست است، اما در کتاب‌های دستوری ذکر می‌شود که ظروف زمان و مکان به دو گروه متصرف و غیرمتصرف تقسیم می‌گردند. ظروف متصرف آن‌هایی هستند که هم در نقش مفعول‌فیه و هم در نقشی غیر از مفعول‌فیه استفاده می‌شوند، مانند: «شهر - یوم (ایام) - سنة - مکان - جانب - لیل (لیلة، لیالی)

دکتر پیمان بوذری